

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 aprilie 2019, în cauza penală privind-l pe

Butuc Cristinel XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 15.10.2018 – 07.02.2019 (prima instanță);
2. 28.02.2019 – 15.04.2019 (instanța de apel);
3. 27.06.2019 – 13.11.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul /sediul Cantemir/ din 07 februarie 2019, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Butuc Cristinel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a respins cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 350 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, în perioada de timp de până la data de 14 octombrie 2017, împreună cu alte persoane necunoscute, aflându-se în raza r-lui Cantemir, inculpatul Butuc Cristinel a confecționat și ulterior a deținut cartea de identitate cu seria X nr.X, eliberată de autoritățile României la data de 20 septembrie 2016 și valabilă până la data de 25 mai 2026 pe numele lui Butuc Cristinel cu CNP X care, conform Raportului de constatare nr. 82 din 23 octombrie 2017 este contrafăcută prin scanarea în prealabil și apoi imprimarea fotografiei, desenului de fond și a celorlalte date de identificare ce respectă cu

aproximație caracteristicile tiparului original cu o imprimantă inkjet cu caracteristici diferite de imprimare comparative cu cea folosită de organul competent pe un suport de imprimat, după care s-a procedat la plastifierea documentului - carte de identitate care a fost depistată la data de 14 octombrie 2017 ca urmare a percheziției corporale efectuate la Butuc Cristinel la punctul de trecere al frontierei de stat a Republicii Moldova, Leușeni-Albița.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 361, alin. (2), lit. b) Cod penal – „*Confecționarea, deținerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de mai multe persoane*”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie încetat procesul penal conform art. 55 Cod penal, invocând că: prima instanță nu a luat în considerație faptul că inculpatul nu are antecedente penale și este prima dată în fața instanței, nu au fost luate în considerație ca circumstanțe atenuante căința sinceră a inculpatului față de cele imputate, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, la data comiterii infracțiunii inculpatul a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani, nu au fost luate în considerație prevederile art. 79 Cod penal, aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege și prevederile art. 55 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 aprilie 2019, s-a respins ca fiind nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță a respectat toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și de asemenea corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului Butuc Cristinel, ținând cont de circumstanțele reale și personale, de circumstanțele atenuante și agravante, astfel, instanța de apel a conchis că sentința contestată este legitimă și fondată, pasibilă de a fi menținută.

Instanța de apel a considerat că prima instanță la stabilirea pedepsei penale a luat în considerație circumstanțele care atenuază răspunderea penală și întemeiat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea în privința ultimului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, n-au fost prezentate probe care ar confirma că corectarea inculpatului Butuc Cristinel este posibilă fără ca el să fie supus răspunderii penale, adică n-au fost constatate circumstanțe suficiente pentru aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, iar corectarea acestuia nu poate fi atinsă prin liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională. Faptul că inculpatul a confecționat și ulterior a deținut o perioadă îndelungată cartea de

identitate, fals eliberată de autoritățile României, denotă, în opinia Colegiului, că inculpatul acționa premeditat, nu a renunțat o perioadă considerabilă de timp de a comite fapta infracțională, și a încetat acțiunile infracționale doar fiind stopat de organele de drept. Faptele menționate îl caracterizează ca o persoană care acționează cu indiferență față de sistemul de drept existent în Republica Moldova, astfel, corectarea lui fără a fi supus răspunderii penale, în condițiile atragerii la răspundere contravențională, nu este posibilă.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie încetată urmărirea penală în privința lui Butuc Cristinel, conform art. 55 Cod penal, invocând:

- au fost încălcate drepturile constituționale și procesuale în privința lui Butuc Cristinel, deoarece a săvârșit pentru prima oară o infracțiune mai puțin gravă și poate fi eliberat de răspundere penală și tras la răspundere contravențională deoarece și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea lui este posibilă fără a fi supus răspunderii penale și dreptul să-i fie aplicat art. 55 Cod penal;

- instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele atenuante: căința sinceră a inculpatului față de cele imputate, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave de către inculpat care la data comiterii infracțiunii a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, în sensul că sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Din cuprinsul recursului, Colegiul penal constată că, recurentul își exprimă dezacordul său cu modul de stabilire a pedepsei de către instanțele ierarhic inferioare, precum că acestea nu au ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, deci are în vedere temeiul prevăzut în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod penal.

Cu referire la temeiul invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția în privința stabilirii pedepsei.

Cât ține de motivele indicate în recurs precum că „instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele atenuante: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, la data comiterii infracțiunii, inculpatul a atins vârsta de 18 ani dar nu a atins vârsta de 21 de ani”, Colegiul penal nu le acceptă, or, aceste motive au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în sentința adoptată (f.d. 95 – 96) precum și în decizia atacată (f.d. 122 – 124), pe care Colegiul penal le însușește, ca corecte, ce este și conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Referitor la argumentul indicat de recurent precum că „au fost încălcate drepturile constituționale și procesuale în privința lui Butuc Cristinel, deoarece a săvârșit pentru prima oară o infracțiune mai puțin gravă și poate fi eliberat de răspundere penală și tras la răspundere contravențională deoarece și-a recunoscut

vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea lui este posibilă fără a fi supus răspunderii penale și dreptul să-i fie aplicat art. 55 Cod penal”, Colegiul penal conchide că și aceste alegații au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în sentința adoptată (f.d. 95 – 96) precum și în decizia atacată (f.d. 122 – 124), pe care Colegiul penal le însușește, ca corecte, ce este și conform practicii CEDO.

În acest sens, Colegiul penal mai menționează că, prin sintagma „poate” din textul alin. (1) art. 55 Cod penal, aplicarea acestei norme nu trebuie înțeleasă ca o obligație față de instanța de judecată, alin.(1) stipulează că, în cazul când sunt stabilite condițiile menționate în pct. 1) - 4), instanța trebuie să ajungă la convingerea că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Instanța de judecată, în persoana judecătorului, conform art. 101, 384 Cod de procedură penală, adoptă soluția, inclusiv și conform propriei convingeri, trase conform prevederilor art. 55, dar și art. 75 Cod penal. Astfel, în situația când instanța consideră că, corectarea persoanei vinovate nu va putea fi atinsă prin soluția de liberare de răspunderea penală cu tragerea la răspunderea contravențională, nu va aplica prevederile art. 55 Cod penal, ci pedeapsa prevăzută de sancțiunea norme penale în baza căreia persoana se condamnă. În speța discutată, ambele instanțe de judecată corect au conchis că în privința inculpatului nu au obligația de a aplica art. 55 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel de menținere a sentinței primei instanțe, corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar

recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Butuc Cristinel XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena